

**ФАРМАКОЛОГІЧНА АКТИВНІСТЬ
ПОХІДНИХ D-(+)-ГЛЮКОЗІЛАМО-НІЄВИХ СОЛЕЙ
3-ОКСАМОІЛЗАМІЩЕНИХ N-ФЕНІЛАНТРАНІЛОВИХ
КИСЛОТ ТА ПОХІДНИХ D-(+)-ГЛЮКОЗІЛАМІДИ
3-ОКСАМОІЛЗА-МІЩЕНИХ
N-ФЕНІЛАНТРАНІЛОВИХ КИСЛОТ**

М.В. ЗУПАНЕЦЬ, С.М. ДРОГОВОЗ,

С.К. ШЕБЕКО, Р.В. ДЕРКАЧ

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

На сьогоднішній день, ревматоїдний артрит – це одна з найпоширеніших хвороб, що вражає суглоби. Згідно статистики, від неї страждає кожен сотий житель Землі, переважно жінки у віці старше 30 років. На жаль, немає препаратів, які могли б лікувати хворих від артриту, можна, лише, тимчасово знизити інтенсивність проявів симптомів захворювання. Основою традиційної протизапальної терапії є нестероїдні протизапальні препарати (НПЗП).

Досвід розробки нових безпечних протизапальних препаратів переконує, що великих успіхів можна досягти, якщо проводити пошук НПЗП шляхом комбінування малотоксичних хімічних сполук. Прикладом останніх, є створення препаратів на основі похідних N-фенілантранілової кислоти, для яких характерна протизапальна, анальгетична, діуретична, жовчогінна, антимікробна та протигрибкова активності, мала токсичність, порівняно з іншими НПЗП.

Метою нашої роботи було вивчення протизапальної активності 13 сполук: 6 похідних D-(+)-глюкозіламонієвих солей 3-оксамоїл заміщених N-фенілантранілових кислот та 7 похідних D-(+)-глюкозіламіди 3-оксамоїл заміщених N-фенілантранілових кислот.

У досліді використано 90 білих нелінійних мишей масою 18-22 г., які були розподілені на 13 дослідних, одну контрольну групи та одну групу з препаратом порівняння.

Речовини вводили внутрішньошлунково в еквімолекулярній дозі по відношенню до натрію диклофенаку. Через 1 годину

після введення досліджуваної речовини викликали асептично-ексудативне запалення шляхом субплантарного введення у праву задню лапу 0,05 мл 1 % розчину λ -карагеніну ("Fluka", Швейцарія). Через 3 години після цього тварин виводили з досліду шляхом декапітації під ефірним наркозом та проводили ампутацію задніх кінцівок на рівні тазостегнового суглоба. Протизапальну активність оцінювали у відсотках за ступенем зменшення набряку лапи у тварин, які отримували дослідні речовини, в порівнянні з тваринами групи контрольної патології.

З групи похідних D-(+)-глюкозіламонієвих солей 3-оксамоїл заміщених N-фенілантранілових кислот найбільш перспективними є речовина 1353-СГС, так як вона проявила протизапальну активність на рівні 33,73 %, що перевищує мефенамінову кислоту. Слід відзначити, що введення в структуру N-фенілантранілових кислот глюкозаміну підвищує протизапальну дію, що узгоджується з попередніми дослідженнями. З групи похідних D-(+)-глюкозіламідів 3-оксамоїлзаміщених N-фенілантранілових кислот найбільш перспективними є речовина 1374-ИСГА, яка проявляє протизапальну активність на рівні 19,68 %.

Всі інші речовини за своєю антиексудативною активністю були менш активними та не перевищують за активністю натрія диклофенак.

Таким чином, аналіз отриманих результатів дослідження новосинтезованих 13 хімічних сполук показав, що похідні D-(+)-глюкозіламонієвих солей заміщених N-фенілантранілових кислот виявляють протизапальну дію, та є перспективною групою для подальшого пошуку безпечних речовин з протизапальною активністю шляхом їх більш детального вивчення та модифікації. Також, за результатами вивчення антиексудативних властивостей, ми спостерігаємо феномен фармакодинамічного синергізму, що проявляється взаємопотенціюванням фармакологічних ефектів глюкозаміну та N-фенілантранілової кислоти.